

DESIRE®

A romantic scene between a man and a woman in a bedroom. The woman, with long brown hair, is wearing a light blue off-the-shoulder top and is looking up at the man. The man is shirtless, wearing a red shirt draped over his shoulders, and is looking down at the woman. They are embracing each other. In the background, there is a bedside table with a lamp and some books.

Katherine Garbera
Noc
na rozloučenou

KATHERINE GARBERA

NOC NA ROZLOUČENOU

PŘEKLAD

JARMILA BRYHOVÁ

Milá čtenářko,

jsem rád, že jste si v hektickém prosinci udělala čas a sáhla po knize! Možná se také snažíte nalézt rovnováhu mezi povinnostmi a zodpovědností a péčí o své vlastní potřeby. O něco takového se snaží i hrdinové příběhu Učitelka radosti. I oni v době vánoční balancují mezi starostmi o komunitu, nejrůznějšími osobními trabli a přáním najít klid a harmonii. Jim je osud nakloněn a přihraje jim skvělý protějšek, se kterým jde všechno mnohem snáz. A já věřím, že i mé příběhy jsou takoví nápomocní parťáci, se kterými se mnohé problémy dají lehčeji unést a život je příjemnější.

Přeju Vám krásný vánoční čas.

Váš Harlequin

Katherine Garbera

NOC NA ROZLOUČENOU

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
One Night with His Ex

První vydání:
Harlequin Books, 2019

Překlad:
Jarmila Bryhová

Odpovědný redaktor:
Bohdana Hyřhová

© 2019 by Katherine Garbera
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2020

Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, živíci či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Desire DUO jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

HarperCollins Polska sp. z o.o.
02–516 Warszawa, ul. Starościńska 1B lokal 24–25

Elektronické formáty: Katarzyna Rek / Woblink, Poland

ISBN 978-83-276-5607-0 (EPUB)
ISBN 978-83-276-5608-7 (MOBI)
ISBN 978-83-276-5609-4 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Hadley Evertonová bydlela v Cole's Hill, malém městě v Texasu, ráda i nerada. Město se od té doby, co na jeho okraji vzniklo školicí středisko NASA, rychle rozrůstalo, ale mysl obyvatel zůstávala omezená. Právě ten den unikla ze spárů několika vážných matron ze sousedství, které se jí s dobrým úmyslem vyptávaly, kdy si konečně najde nějakého muže. Vzhledem k tomu, že se jednalo o oslavu sestřina zasnoubení, předpokládalo se, že brzy také zmoudří a přivede si manžela.

Problém nespočíval v tom, že by si nemohla vybírat. Paní Zaneová, sousedka rodičů, se svou obvyklou sladkou přímočarostí správně upozornila, že okolí se hemží žádoucími svobodnými muži. Hadley se jenom musí vyhýbat bratrům Velasquezovým, zejména Mauriciovi, se kterým se nedávno rozešla, dodala sousedka moudře.

Hadley zahlédla, jak se k ní blíží paní Abernathyová a paní Crandallová, matčiny kamarádky, a na poslední chvíli se jí podařilo sehrát záchvat kašle a zmizet směrem ke vchodu do kuchyně venkovského klubu. Personál měl plné ruce práce, aby dostal matčiny vysokým očekáváním, rovnal na podnosy lehké občerstvení a netvářil se, že by mu záleželo na tom, že Hadley zahodila „svou jedinou

dobrou šanci“ a zůstala odsouzená k osudu neprovdané ženy.

Postavila se do rohu, aby nepřekážela, čímž zůstala bohužel na doslech.

„Slyšela jsem, že mu řekla, že když jí nenavlékne prsten, zmizí odsud,“ prohlásila jedna z jejích všetečných pronásledovatelek, paní Abernathyová.

„A on jí na to odpověděl, že to se ještě uvidí,“ dodala paní Crandallová. „Co se to dneska s těmi mladými lidmi děje? Měl ji hned na místě požádat o ruku. Bude mu brzy třicet a pochybuju, že o něj projeví zájem některá jiná, když nedokázal uspokojit Hadley.“

Hadley se otočila, aby uprchla zadním východem, a do kohosi narazila. S omluvou na rtech vzhlédla a strnula, protože ona osoba byla její sestra Helena.

Hezčí s obou sester, se srdcovitým obličejem, od přírody hustým obočím a modrýma očima, které jí Hadley vždycky záviděla. Kromě toho byla také o pár centimetrů vyšší. Na oslavu si na sebe vzala přiléhavé pouzdrové šaty, které nevтіravě zdůrazňovaly křivky jejího těla. Helena bývala obvykle vždycky dobře naladěná, nepropadala nervozitě, ale tentokrát vypadala napjatě.

„Co tady děláš?“ zeptala se jí Hadley.

„To samé, co ty,“ odpověděla Helena a zastrčila Hadley za ucho pramen vlasů, který jí vyklouzl z nízkého drdolu.

Hadley si ho zase vytáhla. Helena se občas stále chovala, jako by byla rozumnější desetiletá sestra a Hadley malá osmiletá holka.

„To sotva. Tenhle večírek se koná na tvou počest,“ opáčila Hadley a odstoupila od dveří a od žen, které si pořád povídaly o ní a Mauriciovi.

„Děvčata. Co tady vyvádíte?“ Do kuchyně vešla jejich matka. Candace Evertonová vypadala přesně jako Helena, jen o jednadvacet let starší. Šediny v nazrzlých blond vlasech udržovala pod kontrolou

pravidelnými návštěvami u kadeřníka a svou postavu tenisem v dámské lize v místním klubu.

Matka byla vzorem dokonalosti a Hadley si dříve často přála, aby měla alespoň desetinu z jejího společenského umu potřebného na přežití v Cole's Hill. Tohle přání se jí však nikdy nesplnilo.

Candace se podívala na podnos s jednohubkami a nakrčila opovržlivě nos. „Tohle nevypadá zrovna vábně,“ napomenula uniformovaného číšníka. „Nepřeju si, abyste nabízel mým hostům občerstvení ze špinavého podnosu. Přerovnejte, prosím, ty jednohubky na čistý tác.“

Číšník se pustil poslušně do práce a Candace vykročila k dcerám. Hadley se napřímila a zastrčila si za ucho neposlušný pramen vlasů.

„Jenom jsme potřebovaly na chvíli do ústraní,“ sdělila Helena. „Poprosila jsem Hadley, aby mi pomohla se zipem na zádech. Mám pocit, že se pootevřel.“

„Ukaž mi ho,“ požádala matka.

Helena se otočila, matka překontrolovala zip a vzala obě dcery kolem ramen. „Připravené k návratu?“

Hadley ani Heleně se nikam nechtělo, ale matka dala jasně najevo, že jim nic jiného nezbyvá. Postrčila je obě nesmlouvavě ke dveřím vedoucím z kuchyně.

Hadley vešla do společenské místnosti a zůstala stát jako zasažená bleskem. Zatímco byla v kuchyni, dostavil se Mauricio Velasquez. Samozřejmě vypadal, jako by vystoupil z erotického snu. To byla jedna z věcí, před kterou ji nikdo nevaroval. Sice se rozešli, zlomil jí srdce, ale zůstal zaklesnutý v jejím podvědomí a zjevoval se jí uprostřed noci a hrál hlavní roli v jejích nejdivočejších snech.

Měl bradu, kterou staré drbny ve městě označovaly za ostře řezanou. Úhledné obočí rámovalo oči temné jako její oblíbená hořká čokoláda. Když se na

ni podíval, měla pokaždé pocit, že jí vidí až do hloubi duše, přes všechny vrstvy, kterými se chránila před okolním světem. Což však nemohla být pravda. Kdyby jí viděl až do nitra srdce, nepozval by k sobě do postele Marnii Mastersovou, femme fatale Cole's Hill. Byli tenkrát s Mauriciem nějakou dobu od sebe, ale Hadley do příhody s Marnií stále věřila, že se k sobě vrátí.

„Hadley, co se děje?“ zeptala se matka a položila jí ruku na rameno.

„Promiň, mami. Právě jsem zahlédla Mauricia.“

„A co má být?“

„Nejsem ještě tak daleko, abych se s ním bavila.“

„Holčičko moje, tenhle den patří Heleně a neměla bys jí ho kazit. Takže si narovnáš perly po babičce, půjdeš za ním a budeš si s ním povídat, jako by byl starý kamarád,“ prohlásila matka.

Hadley se zhluboka nadechla a pohlédla na Helenu. „Máš pravdu. Promiň, Hel.“

Věděla, že přijde. Mauricio a sestřin snoubenec byli od střední školy nejlepší přátelé. Helena ji dokonce vzala na oběd do její oblíbené restaurace, aby jí šetrně sdělila, že ho také pozvala. Hadley bleskl před očima obraz, jak Mauricio vychází z koupelny s obtočeným ručníkem kolem boků a za ním v patách koketa Marnie Mastersová. Nedalo se však nic dělat. Nemohla zkazit sestře oslavu.

„To zvládneš,“ pokusila se ji uklidnit Helena. „Varovala jsem tě, že dneska přijde. Malcolm ho požádal, aby mu šel za svědka, takže se s ním budeš setkávat na všech předsvatebních akcích.“

„Hadley jen tak něco nezlomí,“ pravila matka. „Vychovala jsem vás, holky, tak, abyste měly pevná záda. A slušné vychování.“

„To je pravda,“ potvrdila Hadley. V duchu si přála, aby to bylo skutečně tak snadné, ale při pohledu na Mauricia se v ní vzedmuly nejružnější emoce.

Rozuměla hněvu a také samozřejmě smutku. Pak se dostavil i pocit viny. Když mu však přejela očima po těle, po na míru střiženém saku zdůrazňujícím široká ramena, zapnutém v pase nad štíhlými boky, a po padnoucích kalhotách na dlouhých nohách, zaplavilo ji ještě něco úplně jiného.

Hadley zasténala a Helena ji štípla varovně do ruky. Hadley se napřímila v ramenou a zaregistrovala, že se za Mauriciem vynořil Jackson Donovan, její doprovod pro stávající večer. Jackson na ni zamával a Mauricio se otočil, aby ho pozdravil.

„Doufám, že nespáchá scénu na oslavě mé holčičky,“ poznamenala matka.

„Neboj, to neudělá,“ ujistila ji Hadley s přesvědčením, kterému byla na hony vzdálená, a vykročila, aby zamezila případnému konfliktu, který by mohl vzniknout mezi jejím bývalým milencem a novým přítelem.

Mauricio si dal záležet, aby dorazil na zasnubní oslavu co nejpozději, i když byl Malcolm Ferris jeho nejlepší kamarád. Věděl, že ho čeká nelehký večer, a nepatřil k mužům, kteří se poklidně usmívají, když v nich všechno vře. Jeho bratr dvojče tvrdil, že právě proto se jim tak dobře daří v podnikání. Nebojí se postavit za slabší, vrhají se do zdánlivě beznadějných situací a dokážou z nich vytěžit jen to nejlepší. Mauricio o tom měl své pochybnosti, ale v Alecově případě to skutečně fungovalo. Mauricio podnikal v realitách a Alec v technologiích a sociálních médiích a vlastnil firmu v hodnotě mnoha milionů dolarů. Mauricio nerozuměl přesně tomu, co bratr dělá, ale jedna věc mu byla jasná... Bez ohledu na to, kolik měsíců uplynulo, se stále nemohl podívat na Hadley Evertonovou, aniž by se mu začala vařit krev v žilách.

Ten večer působila jako dokonalá jižanská dáma.

Měla na sobě krásné tmavomodré šaty, které podtrhovaly její štíhlou postavu, a pohledy přitahovala zděděná šňůra perel na jemném krku. Zatraceně, neexistuje nic víc vzrušujícího, než dívat se na oblečenou ženu a vědět při tom, jak vypadá nahá.

Mauricio zaklel a otočil se k odchodu. Věděl, že nevydrží zachovávat klid. Ale právě v tu chvíli se za ním vynořil Jackson Donovan. Nikdy spolu nevycházeli. Jackson býval už za školních časů naprostý vzorník. Až na to, že tenkrát byl vyhublý šprt a teď měřil sto devadesát pět centimetrů a proměnil se v masu svalů.

„Moc, moc rád tě vidím.“ Jackson napřáhl ruku.

Mauricio ji přijal, zlehka ji stiskl, ale Jacksonův stisk byl jako ze svěráku. „Netušil jsem, že znáš Malcolma.“

„V podstatě ho skoro vůbec neznám. Jsem tady s Hadley.“

Mauriciovi se udělalo rudo před očima. Jistě, rozešli se a tentokrát se zdálo, že navždycky, ale Hadley by přesto mohla mít trochu vkusu.

„Ahoj, kluci,“ pozdravila je Hadley jásavě, políbila Jacksona na tvář a pak se usmála na Mauricia.

Mauricio se zhluboka nadechl. „Nazdar, Had. Jako obvykle ti to úžasně sluší.“

„Děkuju,“ opáčila Hadley a kývla při tom nepatrně hlavou. „Doufám, že nás omluvíš, Mauricio. Slíbila jsem mámě, že představím Jacksona její sestřenici.“

„Samozejmě.“

Hadley se do Jacksona zavěsila a Mauricio pozoroval, jak se vzdaluje, neschopný odtrhnout pohled od křivek jejích boků. To měla vždycky tak dlouhé nohy?

„Mo, překvapilo mě, když jsem viděl, jak se bavíš s Jacksonem,“ pravil jeho bratr Diego a vtiskl mu do ruky lahev piva.

Mauricio se z ní zhluboka napil. „Máma mi kladla na srdce, abych si dal dneska záležet na slušném

vychování. A nehodlám uvést Hadley po posledním maléru ještě jednou do nepříjemné situace.“

„To rád slyším,“ odušil Diego.

Mauricio si dal opravdu předsevzetí, že tentokrát nic nezkazí. Rozhodl se, že bude sekat *dobrotu*. Před rokem se snažil skloubit své podnikání s nemovitostmi na jihu Texasu, televizní reality show v Houstonu a vztah s Hadley, kterou její firma přesunula do pobočky na Manhattanu. Hadley pracovala pro velké designerské studio a patřila k jeho špičkovým designerům. Mauricio poté, co se mezi nimi stalo, začal přehodnocovat život a snažil se zaměřit na to, co je skutečně důležité. Na svou rodinu, dobré přátele jako je Malcolm a kamarády, se kterými hrál pólo.

„Pipa je tenhle týden v Londýně, takže kdyby ses tady chtěl zdržet, můžu ti dělat společnost,“ nabídl Diego. Mauriciův bratr udržoval vztah na dálku s Pippou Hamiltonovou Hoffovou

Jeho snoubenka byla provozní ředitelkou známé britské šperkařské firmy House of Hamilton a bydlela střídavě v Londýně a Cole's Hill.

„To nezní špatně. A pokud máš trochu času nazbyt, měl bych ještě další nápad. Příští týden budu pracovat na projektu Bydlení pro každého, tak bys mohl přiložit ruku k dílu.“ Mauricio byl aktivním členem dobročinného spolku, který pomáhal zajišťovat bydlení rodinám s nízkými příjmy. Obvykle sháněl pozemky, ale občas se zapojil i do samotného stavění domů.

„Pomůžu ti,“ přislíbil Diego a zaměřil pozornost na Helenu a Malcolma.

Snoubenci otvírali dary a všichni přítomní tomu přihlíželi. Mauricio však nedokázal odtrhnout oči od Hadley. Husté tmavé vlasy měla svázané do nízkého uzlu na zátylku. Pár kudrn jí vyklouzlo a lemovaly jí srdcovitý obličej.

Mauricio přejel pohledem k hlubokému výstřihu

ve tvaru V. *Tohle nebyl dobrý nápad.* Neměl souhlasit, že půjde Malcolmovi za svědka, ale pojilo je dlouholeté přátelství.

„Potřebuju na vzduch,“ prohlásil rázně.

Netrvalo dlouho a před klubem se k němu připojil Malcolm. Skamarádili se při tréninku dorostenecké pólové ligy a od té doby je pojilo nerozlučné přátelství. Malcolmův otec zemřel, ještě když chodili na střední školu, a Malcolm pak trávil většinu času u Velasquezových, protože jeho matka začala víc pracovat, aby je uživila. Teď byl Malcolm partnerem v Mauriciově realitní firmě a oba se snažili, aby se Cole's Hill příliš rychle nerozrůstalo a zůstal městem, které milovali.

„Nazdar, Mo, potřebuju, aby ses se mnou nechal vyfotit,“ oznámil Malcolm. „Mám pro tebe překvapení, které se ti, myslím, bude líbit.“

„Ke štěstí mi úplně stačí, že si bereš ženu svých snů.“

Malcolm zavrtěl hlavou. „Pořád nedokážu uvěřit, že Helena řekla ano. Nejsem pro ni dost dobrý, ale dám si záležet, aby nikdy nelitovala svého rozhodnutí.“

„Helena si vybrala velice dobře,“ pravil Mauricio a poklepal kamarádovi na rameno.

„Zahlédl jsem tě předtím s Hadley a Jacksonem.“

„Nabylo to žádné nepříjemné setkání.“

Malcolm se zasmál. „Jednou z nevýhod Cole's Hill je, že se nedá vyhnout bývalým přítelkyním.“

„To je pravda.“

„Helena mě varovala, že na tebe musím dávat pozor, aby nedošlo k nějaké roztržce.“

„Neboj, Malcolme, budu úplně vzorný, časy konfliktů mám dávnou za sebou. Nepustím se do sporu ani s Hadley, ani s Jacksonem.“

„To mě těší,“ opáčil Malcolm. „Z dam Evertonových vyzařuje jižanský šarm, ale nemají tě zrovna dvakrát v lásce.“

Mauricio jim to nemohl mít za zlé, protože jejich averze byla skutečně oprávněná. A co bylo nejhorší, mohl si za všechno sám.

„Male, kde vězíš?“ Z klubu vyšla Helena. „Táta chce mít za sebou to fotografování, aby si mohl sundat kravatu.“

Mauricio následoval snoubence do společenské místnosti s velkým oknem, ze kterého byl nádherný výhled na kopce pokryté rozkvetlými vlčími boby.

Fotografka Crissane Mossová, jedna ze sousedek, zvěčnila nejprve dámy, potom pány a nakonec začala aranžovat skupinovou fotografii.

Muži se museli postavit za ženy. Mauricio se svými sto devadesáti pěti centimetry převyšoval skoro všechny ostatní. Crissane ho přesunula doprostřed, přemístila několik družiček a Hadley se najednou ocitla přímo před ním.

„A teď pány poprosím, aby položili dámám ruku na rameno,“ požádala fotografka.“

Mauriciovi nezbylo nic jiného než uposlechnout.

Jakmile se Hadley dotkl, projelo jím mravenčení. Zhlédl, jak Hadley naskočila husí kůže na levé paži. Pak se Hadley pod jeho dotekem zavrtěla, zrychlil se jí dech a zátylek jí zalil ruměncem. Ohlédla se přes rameno a jejich pohledy se setkaly.

Sice se domluvili, že se k sobě nehodí a jejich vztah nemá perspektivu, ale stále mezi nimi panovalo sexuální napětí a bylo tak silné, že ho nešlo nevnímat. Mauricio neodolal a pohládl Hadley palcem po obnaženém rameni. Pokožku měla ještě hebká, než si pamatoval. Hadley se zlehka zachvěla.

Crissanne udělala několik snímků, a pak je propustila. „Hotovo, teď můžete jít.“

Hadley odskočila a Mauricio mohl jen pozorovat, jak se vzdaluje.

DRUHÁ KAPITOLA

Jeden dotek a Hadley se vrátila o všechny ty měsíce do minulosti. Rozhlédla se po přeplněné společenské místnosti. Jackson zachytil její pohled a kývl ke dveřím vedoucím na parkoviště. Hadley se propletla davem, pečlivě se vyhnula všem ženám ochotným poskytnout dobře míněnou radu, vyšla ven a nadechla se čerstvého vzduchu. Doufala, že podivnou reakci na Mauricia v ní vyvolaly stísněné prostory v klubu. Stále ji však mravenčila místa, kde se jí dotkl. Cítila na zátylku jeho dech.

„Pojď si na chvíli odpočinout,“ přivítal ji Jackson. „Mám dojem, že už toho na tebe začínalo být příliš.“

Jackson k ní přistoupil a položil jí ruku pod loket. Jeho dotek byl příjemný, ale nevyvolal v ní řetězovou reakci jako Mauriciovo pohlazení. Právě v tom spočíval problém.

Hadley se na něj podívala. Vždycky považovala Jacksona za dobrého kamaráda. Na střední škole se spolu učili na zkoušky a pracovali na stejných projektech. Jackson byl tenkrát hubený, malý a nosil příliš velké brýle. Od té doby se samozřejmě změnil. Vyzrál do podoby muže, jehož by normálně považovala za svůj typ, kdyby nebylo chaosu, který jí vyvolával Mauricio v těle.

Hadley napadlo, jestli by neměla odjet s Jacksonem domů a vyspat se s ním. Na Mauricia možná nedokáže zapomenout proto, že byl její první a jediný

mileneček. S myšlenkou vyspat se s Jacksonem si pohrávala tak dlouho, dokud se nepodívali jeden druhému do očí. Jackson byl hodný kluk. Nezasloužil si, aby ho zatáhla do potíží způsobených rozchodem s Mauriciem.

„Když se na mě takhle díváš, vím, že pro tebe nic neznamenám,“ podotkl Jackson.

Svítilo slunce, bylo pozdní letní odpoledne a udělalo se téměř nesnesitelné horko. Hadley napadlo, jestli by nebylo lepší se vrátit dovnitř do klubu. Podívala se Jacksonovi přes rameno a zjistila, že na terase stojí Mauricio.

Zavrtěla hlavou. Bylo po všem už dávno předtím, než si to s Mauriciem přiznali nahlas a rozhodli se, že se oficiálně rozejdou.

„Mám tě ráda,“ zamumlala směrem k Jacksonovi. „Jde jenom o to...“

„Nejsem Mauricio,“ prohlásil Jackson se svou obvyklou přímostí. „Také tě mám rád, Had, ale ne natolik, abych hrál druhé housle. Kdybych k tomu byl možná ochotný –“

„Ne, to si nedokážu představit. Vždycky jsem na tobě obdivovala, jak jsi silný a sebevědomý.“

„Ale obdivovala jsi mě jako kamaráda, správně?“

„Ano. Myslela jsem si, že právě tohle ode mě očekáváš.“

„Možná ses mylila. Ale rozhodně bych teď neudělal nic, co by ohrozilo naše přátelství.“

„Já také ne.“ Hadley mu vzala obličej do dlaní. Jackson měl pevnou bradu, s nepatrným náznakem odpoledního strniště. Jeho oči byly šedivé, velice nepodobné tmavé síle, která vyzařovala z očí Mauricia. Jackson patřil k mužům, o nichž si vždycky myslela, že by se do nich mohla zamilovat a vzít si za manžela. Srdce tomu však chtělo jinak. „Promiň.“

„Neomlouvej se.“ Jackson si ji k sobě přitáhl